28/04/2022

Σαν σήμερα 24 χρόνια πριν: Εκλέγεται Αρχιεπίσκοπος ο Χριστόδουλος

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Ήταν 28 Απριλίου του 1998, σαν σήμερα πριν από ακριβώς 24 χρόνια όταν ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, από Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού τότε εκλέγεται Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος.

Η πορεία προς την Αρχιεπισκοπή

Ο αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος γεννήθηκε το 1939 στην Ξάνθη και σπούδασε Νομικά και Θεολογία. Διδάκτωρ Θεολογίας, πτυχιούχος γαλλικής και αγγλικής γλώσσας, γνώστης ιταλικής και γερμανικής, χειροτονήθηκε διάκονος το 1961 και πρεσβύτερος το 1965.

Εννέα χρόνια ήταν ιεροκήρυκας στο ναό της Κοιμήσεως Θεοτόκου Φαλήρου, ενώ διετέλεσε επί επτά χρόνια γραμματέας της Ιεράς Συνόδου.

Νεότατος, μόλις 35 ετών το 1974 εξελέγη μητροπολίτης Δημητριάδος, απ' όπου αναχώρησε, όταν εξελέγη αρχιεπίσκοπος Αθηνών.

Πήρε μέρος σε πολλές εκκλησιαστικές αποστολές στο εξωτερικό, ενώ συνέγραψε πλήθος επιστημονικών και εποικοδομητικών κειμένων. Αρθρογράφησε στον εκκλησιαστικό Τύπο, αλλά και σε εφημερίδες.

Το 1998, μετά το θάνατο του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, τρείς ήταν οι επικρατέστεροι υποψήφιοι: ο Δημητριάδος Χριστόδουλος, ο Θηβών Ιερώνυμος και ο τότε Αλεξανδρουπόλεως (νυν Θεσσαλονίκης) Άνθιμος.

Εξελέγη αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, ο από Δημητριάδος Χριστόδουλος, ο οποίος προκάλεσε αίσθηση στην κοινή γνώμη, από την πρώτη στιγμή που άρχισε να διαβάζει τον «επιβατήριο» λόγο του στον κατάμεστο μητροπολιτικό ναό Αθηνών.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ, όπως τα περιέγραψε το περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ στο τεύχος του Ιουνίου 1998:

« Έγιναν τρείς ψηφοφορίες προς τα οριζόμενα από το άρθρο 15,του Νόμου 590/1977, δοθέντος ότι κατά την πρώτη και δευτέρα ψηφοφορία, ουδείς από τους ψηφισθέντες συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία.

Οι 76 εκλέκτορες κατά τις τρείς ψηφοφορίες εψήφισαν ως εξής:

Κατά την πρώτη ψηφοφορία ο Σεβ. Δημητριάδης Χριστόδουλος έλαβε 23 ψήφους.

Ο Σεβ. Θηβών Ιερώνυμος έλαβε 21 ψήφους και ο Σεβ. Αλεξπόλεως Ανθιμος, έλαβε 13 ψήφους, ο Σεβ. Βρεσθένης(νύν Αρχιεπίσκοπος Αμερικής) Δημήτριος έλαβε 6 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Ιωαννίνων Θεόκλητος 4 ψήφους , ο Σεβ.Μεγάρων Βαρθολομαίος 4 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Πισιδίας Μεθόδιος έλαβε 2 ψήφους, ο αείμνηστος σήμερα, Σεβ. Κερκύρας Τιμόθεος 1 ψήφο και τέλος ο αείμνηστος σήμερα Σεβ. Ζιχνών Σπυρίδων 1 ψήφο. Υπήρχε και μία λευκή ψήφος."

Στο Β γύρο είχαμε απορρόφηση των μικρών υποψηφιοτήτων από τον ισχυρό πρώτο υποψήφιο Δημητριάδος Χριστόδουλο. Και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

«Κατά την δευτέρα ψηφοφορία έλαβαν: ο Σεβ.Δημητριάδος Χριστόδουλος 35 ψήφους.ο Σεβ. Θηβών Ιερώνυμος 25 ψήφους, ο Σεβ.Αλεξανδρουπόλεως Ανθιμος 13, ψήφους, ο Σεβ. Μεγάρων 2 Ψήφους και ο Σεβ Ζιχνών 1 ψήφον.

Κατά την Τρίτη ψηφοφορία έλαβαν αντιστοίχως:

Ο Σεβ.Δημητριάδος Χριστόδουλος 49 ψήφους,

Ο Σεβ. Θηβών Ιερώνυμος 20 ψηφους και ο Σεβ.Αλεξπόλεως Ανθιμος 4 ψήφους. Υπήρξαν και τρείς λευκοί ψήφοι.

«Ακόμα και με το σκουλαρίκι…»

Πολύ γρήγορα, όλοι μιλούσαν για τον Αρχιεπίσκοπο, που καλούσε τη νεολαία να πλησιάσει την Εκκλησία, «ακόμα και με το σκουλαρίκι», ζητούσε συγγνώμη από τους νέους για όσα δεν έγιναν από τους μεγαλύτερους, ενώ άρχισε αμέσως να ασχολείται με την αναζωογόνηση όλων των υπηρεσιών της Εκκλησίας και κυρίως του φιλανθρωπικού τομέα.

Υπό την ηγεσία του, προάγεται το έργο της Εκκλησίας σε ολόκληρο τον κοινωνικό τομέα. Ιδρύονται νέοι οργανισμοί που καλύπτουν τομείς, όπως η βιοηθική, η μέριμνα για τους τοξικομανείς, την κακοποιημένη γυναίκα, την άγαμη μητέρα.

Τέλος ίδρυσε την Μη Κυβερνητική Οργάνωση «Αλληλεγγύη» μέσω της οποίας γίνεται παρέμβαση με ανθρωπιστική βοήθεια, σε παγκόσμια κλίμακα.

Ίδρυσε την υπηρεσία Διαδικτύου, δημιουργώντας συγχρόνως ψηφιακή βιβλιοθήκη σε 9 γλώσσες, πινακοθήκη, μουσικοθήκη και πύλη πολιτιστικών ειδήσεων στα ελληνικά και αγγλικά.

Ο Αρχιεπίσκοπος με το λόγο του προκάλεσε αντιδράσεις. Σχολιάσθηκε θετικά, αλλά και αρνητικά.

Ο Σημίτης και το Οικουμενικό Πατριαρχείο

Δύο μεγάλα γεγονότα σημάδεψαν τα πρώτα χρόνια της ποιμαντορίας του: η σύγκρουση με την κυβέρνηση Κ. Σημίτη για την αναγραφή του θρησκεύματος στις ταυτότητες, που άρχισε την άνοιξη του 2000 και απασχόλησε για περίπου δύο χρόνια την κοινή γνώμη, ενώ αμέσως μετά άρχισε και η κρίση με το Οικουμενικό Πατριαρχείο που κράτησε ως το 2004 και έληξε μετά την παρέμβαση της υπουργού Παιδείας Μαριέττας Γιαννάκου.

Για πρώτη φορά στα χρονικά, το 2001 αρχίζει να διαφαίνεται οτι ο Αρχιεπίσκοπος θα δεχθεί στην Αθήνα τον τότε Πάπα Ιωάννη Παύλο Β, γεγονός που πριν συμβεί φαινόταν αδιανόητο.

Υπήρξαν κάποιες αντιδράσεις, υπήρξαν ανακοινώσεις από φανατικούς, όμως ο ίδιος ο αρχιεπίσκοπος καταφέρνει και πείθει πρωτίστως τους ιεράρχες και ο Πάπας επισκέπτεται την Αθήνα, κατόπιν προσκλήσεως του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κ.Στεφανόπουλου.

Στο αρχιεπισκοπικό Μέγαρο, και παρουσία των μελών της Ιεράς Συνόδου, ο Ποντίφηκας ζήτησε συγγνώμη για τα δεινά του παρελθόντος.

Ο Αρχιεπίσκοπος αρχίζει πρώτος να τον χειροκροτεί και ακολουθούν οι συνοδικοί Ιεράρχες. Ο πάγος μεταξύ των δύο Εκκλησιών, εκείνη τη στιγμή άρχισε να λιώνει.

Πέντε χρόνια αργότερα, το Δεκέμβριο του 2006, ο Αρχιεπίσκοπος θα ανταποδώσει την επίσκεψη του Πάπα, πηγαίνοντας στο Βατικανό, και συναντώντας πλέον το νεοεκλεγέντα Πάπα Βενέδικτο ΙΣτ.

Η αντίστροφη μέτρηση

Η ζωή και οι δραστηριότητες του Αρχιεπισκόπου άρχισαν να παίρνουν διαφορετική τροπή το Σάββατο 9 Ιουνίου. Τότε επρόκειτο να επισκεφθεί το πατριαρχείο Αλεξανδρείας, λίγες ώρες μετά από μία κουραστική περιοδεία στη Βόρεια Ελλάδα, όπου εμφανίστηκε ακούραστος, δραστήριος, εντυπωσιάζοντας τους πάντες, αφού μέσα σε λίγες ώρες εκφώνησε 19 ομιλίες.

Το πρωί του Σαββάτου, άρχισαν πόνοι, γαστρεντερικές διαταραχές και πυρετός. Δεν το έβαζε κάτω, αρνούμενος να πάει στο γιατρό. Αντίθετα ήθελε να πραγματοποιήσει την επίσκεψη στην Αλεξάνδρεια. Στενοί συνεργάτες του, τον πίεσαν και τον έπεισαν να πάει στο νοσοκομείο. Μπήκε στο Αρεταίειο.

Αρχικά δεν υπήρξε ανησυχία. Θεωρήθηκε μια απλή περίπτωση αδιαθεσίας. Ώσπου τα άσχημα νέα χτύπησαν το πρώτο καμπανάκι, για όγκο στο έντερο. Στη συνέχεια υπεβλήθη σε επέμβαση και ανακαλύπτεται ο όγκος στο ήπαρ.

Παρέμεινε επί μέρες στην εντατική και στη συνέχεια σε θάλαμο νοσηλείας. Η κατάσταση παραμένει κρίσιμη. Ωσπου ο χειρουργός Δρ Ανδρέας Τζάκης, προσωπικός φίλος του Αρχιεπισκόπου, ο οποίος μάλιστα είχε τιμηθεί και από την Ιερά Σύνοδο, έρχεται στην Ελλάδα και δίδει το φως της ελπίδας στον Αρχιεπίσκοπο. Η μαγική λέξη ήταν «μεταμόσχευση».

Η επέμβαση προγραμματίστηκε για το ειδικό κέντρο Τζάκσον Μεμόριαλ που βρίσκεται στο Μαϊάμι και επικεφαλής είναι ο Ανδρέας Τζάκης.

«Είμαι ο Χριστόδουλός σας»

Ο Αρχιεπίσκοπος βγαίνει από το νοσοκομείο στις 20 Ιουλίου. Με τρεμάμενη φωνή, εμφανώς συγκινημένος, απευθύνεται στο πανελλήνιο λέγοντας τις φράσεις: «Είμαι ο Χριστόδουλός σας».

Το Σάββατο 18 Αυγούστου αναχωρεί από το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Ελευσίνας. Στο Μαϊάμι παρέμεινε πενήντα ημέρες, μέχρι να βρεθεί το κατάλληλο μόσχευμα. Λίγο πριν μπει στο Ειδικό Κέντρο Μεταμοσχεύσεων, είχε ήδη αρχίσει να καταβάλλεται ψυχολογικά από την αδημονία.

Ήταν Κυριακή 7 Οκτωβρίου, όταν του ανακοινώθηκε ότι βρέθηκε μόσχευμα από νεαρό υγιέστατο δότη, θύμα τροχαίου. Εισήχθη κατευθείαν στο χειρουργείο, όπου όμως λίγες ώρες αργότερα, απλώς διαπιστώνεται ότι υπάρχει μετάσταση της νόσου και η μεταμόσχευση είναι αδύνατη.

Εκείνος αρνείται επίμονα και στις 14 Ιανουαρίου οι γιατροί εκδίδουν ανακοινωθέν στο οποίο τονίζουν την «περαιτέρω επιδείνωση» της υγείας του. Η αντίστροφη μέτρηση είχε αρχίσει…

Στις 28 Ιανουαρίου του 2008 στις 5:15 το πρωί άφησε τη τελευταία του πνοή σε ηλικία 69 ετών.